

syningsloven, som indebærer yderligere liberalisering.

Men lade os tage skridtene et ad gangen, og et af de væsentligste ting, der sker med det her lovforslag, er, at man får mulighed for at indføre det, der på nudansk hedder benchmarking, men som faktisk i ministerens fremsættelsestale på langt mere mundrettet dansk bliver kaldt omkostningseffektiv drift, for det er jo det, det handler om.

Kigger man på Danske Fjernvarmeværkers Forenings statistik for 1998-99, så vil man kunne se, at der virkelig er noget at hente. Det er sådan, at med hensyn til omkostningerne til f.eks. administration betaler man det sted i landet, hvor det er dyrest, 19,98 kr. pr. GJ i administration, medens det sted i landet, hvor det er billigst, betaler man 0,23 kr. pr. GJ i administrationsomkostninger.

Jeg kan til beroligelse for hr. Kalnæs fortælle, at det dyreste sted i landet er Ærøskøbing og et af de dyreste steder er Marstal med 11,95 kr. Efter min opfattelse måtte det være meget logisk, at Ærøskøbing og Marstal til trods for gamle historiske brydninger fandt sammen og til glæde for forbrugerne begge steder fik administrationsomkostningerne ned – på nøjagtig samme måde, som det fjernvarmeforsyningsselskab, det a.m.b.a, hvor jeg får varme fra, har valgt at overtage administrationen af en nærliggende varmecentral. Det skete egentlig på den pudsige måde, at varmemesteren blev syg det pågældende sted, og så overtog vi administrationen i en kort periode. Det viste sig at være så stor en fordel for begge selskaber, at man har slået det sammen og fået administrationsomkostningerne ned.

For dem, der måtte være i tvivl om, hvorvidt der er et potentiale, ja, så taler statistikken fra Danske Fjernvarmeværkers Forening deres tydelige sprog. Og det er vores håb, at disse benchmarkmuligheder vil få deltagerne på de årlige generalforsamlinger osv. til at stille bestyrelserne til ansvar og spørge: Hvorfor er det så dyrt hos os, når det kan være billigere andre steder?

Så er der besparelsesmuligheder: I Albertslund har man sparet 30 pct. ved to initiativer, nemlig borgerinformation og individuelle målere. Det er desværre ikke alle steder endnu, man har fået individuelle målere op.

Endelig er der en af de ting, vi overvejer dér, hvor jeg får varme fra, nemlig at de borgere, som sender for varmt returvand tilbage, får en

særlig straf for det. Det er også med til at forbedre økonomien, for det, at man sender for varmt returvand tilbage, er faktisk en omkostning for fjernvarmeværket.

Den slags ting vil man være langt mere opmærksom på, nu hvor disse elementer til omkostningseffektiv drift bliver indført. Så hurra for det.

Vi tror bare ikke på, at man de steder, hvor det er kommunerne, der er ejere, vil være nær så opmærksom, og derfor er det vores ønske, at det, der næsten med et fyord kunne kaldes at privatisere, men privatisere på den måde, at kommunerne kommer ud og forbrugerejet for alvor kommer ind, kunne være en målsætning.

Så er der blevet sagt meget om disse varmemeforbrugere, der rundtomkring er bragt i mere eller mindre forfærdelige situationer, hvor varmeregninger er forhøjet fra 10.000 kr. om året til 22.000 kr. om året, selv om de havde fået løfte om det modsatte. Her skal vi selvfølgelig beskytte varmemeforbrugerne, men det kan ikke være sådan, at de lokale dumheder de steder, hvor man virkelig har kvæjet sig, og hvor man slet ikke har tænkt sig om, skal Folketinget hver gang feje op efter. Så der må også efter vores mening være en grænse for, hvor meget vi løfter af skuldrene på de lokale politikere og andre, der har truffet dumme beslutninger.

Endelig vil jeg sige, at en af de måder, man kunne liberalisere på, er ved at tillade, at også fjernvarmesektoren indgår i energisamarbejder. Altså når man på Fyn har etableret det nye selskab ELGAS, som altså er et samarbejde mellem el- og gassiden, ja, så spørger jeg: Hvorfor er varmen ikke med? Er det, fordi vi forhindrer det fra Folketingets side, eller er der lokale grunde til det? Fjernvarmen bør også være med.

Det sidste, jeg vil sige til det her forslag, ud over at vi naturligvis støtter disse initiativer, er, at den uafklarede sag, der jo er mellem Århus Kommune i spidsen og så Skatteministeriet omkring det gamle lovforslag fra sidste samling, som blev erstattet af et lidt tyndere lovforslag nr. L 244, som vi var med til at føre igennem, må miljø- og energiministeren presse på for at få afsluttet. For den sag er med til at lægge så meget gift for, at der kan komme en fornuftig debat i fjernvarmesektoren igen, at dér må miljø- og energiministeren have en interesse i, selv om det er skatteministeren, der formelt er den, der fører ordet, at regeringen får den sag